

TEKSTI JA KUVAT: EERO KAUSALAINEN

MEIDÄN POIKAMME VIERAILLA MAILLA eli pohjoismainen laskuvarjostelu- mestaruuskilpailu tanskalaiseen tapaan

... MATKATTIIN ...

Koko juttu, näin kotomaisittain ajatellen, alkoi elokuun ensimmäisenä päivänä Utissa kukonlauuakin siivottomampaan aikaan aamuyöstä: n. klo 03.03. Lastasimme autoomme epäluokuisen määrän laskuvarjostimia ja muita sen kaltaisia välineitä. Lastaajina olivat urheiluhyppääjinä menestyneet Laskuvarjojääkärikoulun kouluttajat: Hannu Laitinen, Tatu Soini, Enska Kilpinen, sekä joukkueenjohtajaksi valittuna tämän teoksen muistiinmerkitsejä. Loput joukkueen jäsenet oli määrän poimia kyytiin matkan varrelta: Rekolan Tapani ja Paakas Markku (molemmat myös Ljk:sta) Kouvola, Koiviston Risto Lahdesta ja tuomarin ominaisuudessa joukkueeseen kuuluva Niemisen Timo Turusta.

Matka Tanskaa kohti alkoi lupaavasti, sillä kaikki matkailaiset olivat heränneet hyvissä ajoin ja odottelivat sirkeäsilmaisina sovitulla kokoontumispaikoilla. Niinpä joukkueemme oliikin hyvissä ajoin, taistelutahtoa uhkuen, Turun satamassa valmiina nousemaan laivaan.

Matkaosuudesta Turku — Tukholma — Göteborg — Fredrikshavn ei ole juuri kertoilemista. Matka oli pitkä, mutta maisemanvaihtokoneenamme toiminut VW-kleinbuss suoriutui tehtävästään kiitettävästi.

KILPAILUPAIKKA

Perillä Tanskanmaan Ars-nimisessä kaupungissa olimme lauantaina puolen päivän aikaan. Kaupunki osoittautui itse asiassa varsin vaatimattomaksi piskuseksi kyläksi.

Kilpailukenttä oli isohko ruohokenttä, jonka vieressä sijaitti ilmeisesti ainoa metsä koko Tanskassa. Alkuvaikeudet tuulipussin asentoa lukuunottamatta (jähmettynyt vaakasuoraan asentoon) varsin siedettävä. Positiivinen vaikutelma vielä parani tutustuttamme n. 6 km:n päässä kentältä sijaitsevaan majapaikkaamme.

SUNNUNTAI 03. 08.

Kilpailujen virallinen osuus alkoi saapumistamme seuraavana päivänä eli sunnuntaina. Alkubriefingin jälkeen hypättiin harjoitushyppykierros. Koska tuulta oli runsaasti päätettiin varsinaisen kilpailu aloittaa taitohypyllä.

Aloituis oli kova: ensimmäisen kierroksen toisena hyppääjänä ollut Norjan Kato Hansen tekaisi kovan pohjajan: 8,4 sek. Jäimme jännityksellä odottamaan, mitä teekään kotimainen kärkimiehemme Enska Kilpinen. Kierroksen jatkuessa, ennen Enskan vuoroa, vain Ruåtsin Nicky Gyllenkrok ja oma miehemme Tatu Soini tekivät alle kymmenen sekunnin tuloksen, Nicky 9,3 ja Tatu 9,7 sek.

Sitten tuli veli Enskan vuoro. Iso mies vääntäytyi taivaalle 'käpyrään' ja 'naama pokerina' väänsi sarjansa virheettömästi aikaan 8,7. Tulos oli nopein suomalaisen hyppääjän kilpailuissa saavuttama.

Tempoukisaalmaa jatkettiin hyppäämällä toinen kierros heti perään. Kato teki sarjansa jälleen kovaan aikaan: 8,9 sek. Enskan tulokseksi tuli 9,4 sek. Ruåtsin Tony Månson kuitenkin tekaisi sarjansa aikaan 8,1, mikä edellisen kierroksen tuloksen kanssa (9,0 sek.) muutti Enskan sijoituksen kolmanneksi.

Kahden kierroksen jälkeen seuraavaksi kotomaiseksi sijoittui Tatu ollen tässä vaiheessa kuudentena.

MAANANTAI 04. 08.

Maanantai-aamu valkeni ankean harmaana, niin kuin usein tapahtuu. Suomalaisen silmän mukaan päivästä olisi pitänyt kehkeytyä vallitseva säätyyppi huomioiden ns. huoltopäivä. Isäntämme kuitenkin väittivät silmät kirkkaina sään selkenevän ja vallitsevan tymsään poistuvan takavasemmalle muutaman tunnin kuluessa.

Ja katso: näin todella tapahtuikin. Säästä kehittyi parissa

tunnissa todella soma tarkkuushyppykeli. Kilpailujen johtaja ilmoitti päivän ohjelmaksi viisi kierrosta henkilökohtaista tarkkuutta.

Tuuli oli alkuvaiheessa 2 — 4 metriä sekunnissa ja sää oli varsin tasainen. Ensimmäisellä kierroksella onnistuttiin ruåtsalaisten paikalle toimittamaa "sähvöpläkää" kilauttamaan 00-lukemille kolme kertaa. Kilauttajat olivat Nicky Gyllenkrok, Enska ja Tony Månson.

Toisella kierroksella alkoikin sitten tapahtua muutoksia kärkeä. Nicky polkaisi 3,71 m ja Enska 2,70 m, Månsonin pitäessä edelleen pintansa tuloksellaan 0,53 m. Koiviston Risto ja Tatu olivat tässä vaiheessa hyvin mukana kuvassa: Riston yhteistulos 0,24 ja Tatun 1,04 m.

Niin kisailu sitten jatkui tasaiseen tahtiin viidennen kierroksen loppuun saakka. Päivän päättyessä kilpailua johti ruåtsalaiskonkari Uno Alpfors yhteistuloksellaan 0,51 m. Paras suomalainen oli tasaisen varmaa työtä tehnyt Tatu, joka oli seitsemäntenä yhteistuloksellaan 2,26 m.

TIISTAI 05. 08.

Päivän ohjelmana oli hypätä henkilökohtaisen tarkkuuden 6. kierros, kolme kierrosta joukkueetarkkuutta ja yksi kierros taitohyppyä.

Henkilökohtaisessa tarkkuudessa Uno tekaisi 8 cm:n tuloksen säilyttään johtosemansa edelleen. Tatu jatkoi vakaaat menoaan 0,18 m:n tuloksellaan kivuten kuudennen kierroksen jälkeen neljänneksi.

Henkilökohtaisen tarkkuuden jälkeen aloitettiin laskuvarjohyppykilpailujen värikkäin laji: joukkueetarkkuus. Suomen joukkueeseen nimettiin Rekolan Tapsa, Enska, Tatu ja Laitisen Hannu. Hyppyjärjestys määräytyi miltei virkaikäjärjestyksen mukaan: ensimmäisenä Hannu (kapt.), toisena Tapsa (vääp.), kolmantena Enska (ylik.) ja neljäntenä Tatu (ylik.).

Ensimmäisen kierroksen jälkeen voitiin todeta laskuvarjojääkärien "olevan rautaa". Suomi johti tuloksella 2,92 m. Seuraavana Tanska 4,18 m. Kolmantena Ruåtsi 5,67 m ja perää piti Norja tuloksellaan

7,25 m. Kisailua jatkettiin vielä toinen ja kolmas kierros. "Finski-soldaatit" noudattivat edelleen omaksumaansa väkää ja yhdenmukaista linjaa: Suomi johti edelleen, jo yli 7 metrin erolla toiseksi kivuneeseen Norjaan. Päivä tuntui todella paistavan...

Päivän päätteeksi hypättiin vielä kierros "tempua". Norjan "pieni suuri mies" Kato teki sekasarjan virheettömästi aikaan 8,1 sek. Vaan eipä Enskakaan jäänyt paljoa norjalaisista huonommaksi, vaan runnoi sarjan virheettä aikaan 8,2 parantaen jo toisen kerran epävirallista Suomen ennätystä näissä kilpailuissa. Tony Månson teki myös sarjansa nopeasti saaden ajakseen 8,9 sekuntia. "Mutkalle hypääjien" kärkikolmikko alkoi jo selvästi erottua rahvaasta...

KESKIVIIKKO 06. 08.

Sää oli jälleen kaunis ja hioitavan helteinen. Oli määrä hypätä kolme kierrosta henkilökohtaista ja kaksi kierrosta taitohyppyä. Henkilökohtaisessa tarkkuushypyssä tehtiin kärkipäässä "luku, jako ja uudet työt". Yhdeksännen tarkkuuskierroksen jälkeen kilpailua johti Norjan Tom Skogsberg tuloksellaan 3,82 m, toiseksi oli kivunnut Tatu tuloksella 4,27 m. Alpforsin Uno oli pudonnut kolmanneksi tuloksellaan 4,38 m. Viimeisellä kierroksella katsottiin, kenellä hermo kestä...

Aloitettiin taitohypyn kaksi viimeistä kierrosta. Kato runnoi sarjansa jälleen kummallakin kierroksella aikaan 8,1 sek. Månson sai ajoikseen 7,7 (!) ja 8,2 sekuntia. Enskan kohtalo hiukan ennakoita huoletti, sillä viimeisen tarkkuushypyn alustulossa Enskan nenän ja polven liikeradat leikkasivat toisensa siinä määrin, että kasvosen profiili muuttui huomattavassa määrin. Samalla lienee syntynyt jokunen henkinen hiertymä pilaamaan hyvää kilpailuvirettä.

Ja näkyihän se: neljännen kierroksen tulokseksi Enskalle kirjattiin 10,6 sek. Vaan eipä vielä ollut syytä huoleen. Enska keskittyi hyvin viimeiseen hyppyyn ja tekaisi kovan ajan 8,6 sekuntia.

Tässä vaiheessa voitiin jo suorittaa pistelasku, jossa to-

NYT MEILTÄ MYÖS

R/C

- RAKENNUSSARJAT SVENSSON
- MOOTTORIT WEBRA
- OHJAUSLAITTEET FUTABA
- TARVIKKEET KAVAN

TASTO OY
HÄMEENKATU 7
LAHTI

➔ Helteistä odotusta Ärsin ruohokentällä.

✦ Joukkuetarkkuuden voittajajoukkue kaukaa Pohjan periltä. Vas. Enska Kilpinen, Tapsa Rekola, Hannu Laitinen ja Tatu Soini.

dettiin Kato Hansenin voittaneen, Tony Månsonin tulleen toiseksi ja Enska Kilpisen kolmanneksi. Ensimmäinen "metalli" oli tienattu.

TORSTAI 07. 08.

Kilpailuhypyistä oli enää jäljellä yksi kierros henkilökohtaista ja yksi joukkuetarkkuutta. Päivä aloitettiin henkilökohtaisella. Nyt todella nähtiin, kenellä hermot pitävät. Uno Alpfors teki 0,17 m ja Tatu 0,56 m. Tom Skogsberg menetti hermonsa ja sai tuloksekseen yli kolme metriä. Uno kipusi viimeisen hypynsä ansiosta uudelleen ensimmäiseksi ja Tatu säilytti asemansa toisena. Kolmanneksi kiilasi itsensä viimeiset hypynsä Strato-Starilla (!) hvoännyt Nicky Gyllenkrok. Toiseksi parhaaksi suomalaisiksi sijoittui Hannu, joka tuli seitsemänneksi. Tulipa toinen "metalli" kotiin.

Pienellä laskutoimituksella selväsi, että myös yleismestaruudessa saavutettiin mitalisija: Enska sijoittui kolmanneksi.

Tähän kilpailujen vaiheeseen saakka työttömänä ollut sääntöjumalatar Esteri näytti mahtinsa aikaansaamalla kovan tuulen. Kilpailut keskeyttiin päivääjaksi ja päätettiin yrittää illan suussa uudelleen.

Suomen joukkue päätti keskittyä viimeiseen joukkuehypypyyn Tanskanmaan kuuluisilla hiekkarannoilla, mikä osoittautuikin tehokkaaksi menetelmäksi. Kilpailun jälleen aluetta joukkueemme saavutti mainion tuloksen 3,38 m, joka riitti varmaan voittoon. Joukkuetarkkuuden voitto oli ensimmäinen Suomen PM-kilpailuissa saavuttama joukkuevoitto!

EI KILPAILUA ILMAN PROTESTIA

Ensimmäinen protesti tehtiin "sähvöpläkan" käyttämisestä. Protestin allekirjoittajina olivat Norjan, Tanskan ja Ruotsin joukkueiden johtajat. Protestin syyinä oli epäluottamus tuomarien ja laitteen yhteistoimintaan. Tuomarineuvosto odotetusti hylkäsi protestin, koska se ei nojautunut sääntöihin tai Sporting Codeen.

Mainitut joukkueenjohtajat eivät kuitenkaan tyytyneet päätökseen, vaan tekivät uuden protestin kilpailujen jurylle. Mainittakoon, että joukkueenjohtajat itse muodostivat kilpailun juryn. Koska kuitenkin Norjan, Tanskan ja Ruotsin edustajat joukkueenjohtajina olivat tehneet protestin, he olivat juryn kokouksessa jäävejä äänestämään ja ratkaisu näytti jäävän Suomen joukkueenjohtajan henoille hartioille.

Ylituomari Rickard Henrysonin esiteltyä laitetta ja sen käyttöä jurylle, päätettiin kuitenkin yksimielisesti hylätä protesti!

Kuin pisteeksi i:n päälle noin puoli hypykiekrosta myöhemmin joku ilkeämielinen kilpailija maahantullessaan "rä-

jäytti" koko kapistuksen ja se joka tapauksessa jouduttiin poistamaan.

Mitä opimme tarinasta? juryn jäsenellä ei saa Sporting Coden mukaan olla muita tehtäviä kilpailussa. Nyt oli ja seurauksena syntyi lievää hassumpi tilanne juryn tehdessä protestin itsensä käsiteltäväksi.

Toisen protestin käsittely oli yksinkertainen ja selkeä. Norjan Knut Sætreille myönnettiin uusintahyppy toisen hyppääjän aiheuttaman häirinnän johdosta.

KILPAILUJÄRJESTELYT

Kilpailuun epäsuorasti liittyvät järjestelyt, kuten majoitus, muonitus yms. oli hoidettu var-

sin mukavasti. Varsinaisen kilpailun toteuttamisessa sen sijaan voitiin todeta joitakin selviä puutteita.

Kilpailukoneisto oli varsin pieni, verrattavissa kotomaan SM-75 vastaavaan. Tällä kertaa tosin eivät kilpailijat joutuneet siirtämään tulipussia tms., mutta tuomaristo sen sijaan joutui ajoittain suoranaisiin fyysisiin ponnistuksiin siirtäessään kalustoa uuden kilpailuvaiheen edellyttämälle paikalle.

Tuomaritoiminta tuntui edellämäintusta huolimatta sujuvan varsin asiallisesti ja oikeoppisesti. Mitään oleellisia "kämpäyksiä" ei tuomaroinnissa päässyt syntymään.

Jatkuu sivulle 37

TULOKSIA:

Henkilökohtainen tarkkuus

1. Uno Alpfors (R) 04,55 m
2. Tatu Soini 04,83 m
3. Nicky Gyllenkrok (R) 05,99 m
4. Tom Skogsberg (N) 06,93 m
5. Bruno Kristensen (T) 06,98 m
6. Tony Månson (R) 07,92 m
7. Hannu Laitinen 08,29 m
8. Knut Sætre (N) 08,72 m
9. Kato Hansen (N) 08,96 m
10. Erik Justesen (T) 09,07 m

Taitohyppy

1. Kato Hansen (N) 41,6 s
2. Tony Månson (R) 41,9 s
3. Olavi Kilpinen 45,5 s
4. Erik Justesen (T) 48,2 s
5. Nicky Gyllenkrok (R) 50,1 s
6. Tatu Soini 52,2 s
7. Halvard Stensaas (N) 52,3 s
8. Knut Sætre (N) 52,6 s
9. John Holstein (T) 53,8 s
10. Bjørn Eriksson (T) 55,5 s

Yleismestaruus

1. Tony Månson (R) 4,982 p
2. Kato Hansen (N) 5,056 p
3. Olavi Kilpinen 5,535 p
4. Nicky Gyllenkrok (R) 5,609 p
5. Tatu Soini 5,703 p
6. Erik Justesen (T) 5,727 p
7. Knut Sætre (N) 6,132 p
8. Tom Skogsberg (N) 6,323 p
9. Uno Alpfors (R) 6,415 p
10. Hannu Laitinen 6,449 p

Joukkuetarkkuus

1. Suomi (Laitinen, Kilpinen, Soini, Rekola) 17,43 m
2. Norja (Hansen, Sætre, Stensaas, Skogsberg) 22,98 m
3. Ruotsi (Alpfors, Månson, Nordin, Fransson, Gyllenkrok) 35,50 m
4. Tanska (Clausen, Petersen, Kristensen, Gade) 35,52 m

"Maaottelu"

1. Norja 12,633 pist
2. Suomi 12,714 pist
3. Ruotsi 15,861 pist
4. Tanska 17,247 pist

MEIDÄN POIKAMME VIERAILLA MAILLA

— sivulta 31

Tiedonvälitys ontui kilpailujen aikana varsin usein. Kilpailujen johtajan virka tuntui olevan lähinnä symbolinen. Mitään varsinaisia ratkaisuja tai päätöksiä kilpailujen johtaja ei tuntunut tekevän itse, vaan hänen piti ensin neuvotella ylituomarin, tanskalaisten kilpailijoiden tai joukkueenjohtajien kanssa. Tämä tietenkin vei turhaa aikaa ja aiheutti ylimääräistä vaivaa kaikille osapuolille, ennenkuin ratkaisu lopulta saatiin tiedotettua asianosaisille. Eikä sitä ratkaisua yleensä edes tiedotettu, vaan se piti käydä itse korkeimman omajalokaisesti ottamassa selville.

Mainittuja puutteita kuitenkin lievensi huomattavasti tanskalaisten isäntiemme tekemä edullinen "kontrahti" säänjumalattaren kanssa: kilpailut asiaankuuluvine seremonioineen saatiin onnellisesti päätökseen kolme päivää ennen kilpailujen virallista päättämispäivää.

... NE RAHNAT ...

Kilpailujoukkueemme kokoonsaamisessa oli huomattavia vaikeuksia, sillä SIL:n kiristu oli tyhjä ja kaikki kulut oli kilpailijoiden itse suoritettava. Mainitusta syystä johtuen joukkue oli vaillinainen: fyysisiä kilpaili-

joita oli vain kuusi sallitun seitsemän sijasta. Tällä kerralla seitsemäntenä oli "Araska", joka tunnollisesti jokaisella kierroksella mukisematta otti vastaan täydet virhepisteet maiden välistä paremmuutta laskettaessa.

Tänä vuonna joukkueen kokoonpanossa esiintyneistä hankaluuksista voisi päätellä ensi vuonna olevan vieläkin vaikeampaa saada edustuskelpoista joukkuetta lähtemään omalla kustannuksellaan edustamaan laskuvarjourheilua maailman turuille.

Ainoana valopilkkuna matkan rahoituksessa oli Wihuri-

Yhtymän joukkueemme käyttöön luovuttama mainio VW-kleinbuss, joka pienensi suoranaiset siirtymiskustannukset minimiin.

Jäljelle jäivät kuitenkin vielä mm. ilmoittautumismaksut (à 500 mk), joka ei aktiivihyppääjältä aivan helposti kesken vuotta irtoa. Toivottavasti ensi vuonna ei tarvitse enää kirjoitella ulkomaille "unfortunatelly..."-kirjeitä osanottomaksun vivästymisen vuoksi em. syystä, vaan saisimme SIL:n raha-asiat myöskin laskuvarjohyppääjien osalta edes pikkuhiukkasen järjellisempään tilaan.